

dækkes af en refunderet tysk skat, vil blive frafaldet, i det omfang de tilbagebetalte tyske skatter ikke er blevet forrentet fra tysk side. På samme måde som det ikke vil være lovligt, hverken for mig eller for de lokale skattemyndigheder på forhånd at give afkald på en dansk beskatningsret, vil det heller ikke være lovligt på forhånd at frafalde ethvert rentekrav, før forhandlingerne er afsluttet.

Jens Peter Vernersen (S):

Nu siger skatteministeren, at det ikke drejer sig om 30 pct. i renter, men det gør det rent faktisk. Det drejer sig om perioden fra 1998 og frem til nu, og når man betaler 0,6 pct. pr. måned, så er det altså 30 pct.

Det, skatteministeren skrev, og det vakte selvfølgelig stor forundring, var, at disse skatteborgere, efter at de har indbetalt halvdelen af deres løn i Tyskland, jo så også bare kan indbetale 50 pct. i Danmark, altså 100 pct., så var de fri for at betale renter. Det var det, der fremgik af skatteministerens svar, og det er selvfølgelig helt uacceptabelt.

Derfor synes jeg, at skatteministeren må give et præcist svar, hvoraf det fremgår, at man i hvert fald vil se bort fra rentebyrden, når skattemyndighederne har fået afklaret forholdet til Tyskland, for det er jo også det, der er meget problematisk.

I stedet for at skattemyndighederne i Danmark sørgede for en afklaring med Tyskland, inden det her går løs, er det borgerne, der kommer til at betale, så er det borgerne, der løbende får tilsendt girokort. Disse mennesker får et giroindbetalingskort lydende på 50 pct. af deres løn fra den danske stat, efter at de har betalt 50 pct. i Tyskland. Det er jo en fuldstændig vanvittig situation at bringe mennesker i, og derudover siger man til dem, at hvis de betaler både til Tyskland og Danmark, så kan de slippe for renterne.

Der må altså komme et bedre svar fra skatteministeren, det synes jeg i hvert fald at disse mennesker, der er på havet over 200 dage om året, fortjener.

Ole Stavad (S):

Jeg kan faktisk ikke mindes, at jeg har set en sag af tilsvarende karakter, og derfor vil jeg godt spørge skatteministeren, om ikke han mener, at vi faktisk mangler en generel bestemmelse, der supplerer det, der er i samtlige dobbeltbeskatningsoverenskomster, om, at hvis der er uenighed, så skal man forhandle. At vi supplerer det

med en generel bestemmelse i vores skattelovgivning, der siger, at når der opstår den slags tvister mellem to landes skattemyndigheder, så foretager man sig intet over for de pågældende skatteydere, som er fuldstændig uden muligheder for at gøre noget som helst.

Det er et slagsmål mellem to landes myndigheder, og derfor bør det også være sådan, at skatteyderne, indtil myndighederne har fundet en løsning, bliver holdt fuldstændig skadesløse og ikke skal gå rundt og være bekymrede for at skulle betale skat til to lande med den konsekvens, at de kan komme over 100 pct.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg skal da ikke lægge skjul på, at denne sag har sat tanker i sving også i mit hoved. Nu er den dobbeltbeskatningsaftale, som vi her taler om, ikke en aftale, jeg har lavet, det er måske oven i købet hr. Stavad, der har lavet den, men lad det nu være.

Når jeg siger, at jeg har været optaget af denne sag fra starten, er det, fordi jeg i høj grad synes, det er overvejelser værd, og de overvejelser gør, at vi i Skatteministeriet er i gang med at se på, om der ville være mulighed for at lave mere generelle ændringer. Det er som sagt en dobbeltbeskatningsaftale, der er indgået for lang tid siden, og indtil det er sket, har jeg gjort, hvad jeg kunne for at stille sagen i bero i forhold til de mennesker, som det her drejer sig om, og forsøgt at friholde dem så meget som muligt.

Kl. 14.50

Hr. Vernersen brugte udtrykket, om man kunne se bort fra det, når skattesagen er afklaret. Det er jo vigtigt. Det er jo vigtigt, at både spørgeren og jeg er enige om, at man er nødsaget til at få klaret sagen af, før man kan drage en juridisk konklusion. Men i det omfang det overhovedet lader sig gøre, synes jeg, at vi fra samfundets side skal være så positive som overhovedet muligt.

Så vil jeg til sidst sige, at det med hensyn til det svar af 22. oktober, som hr. Vernersen henviser til, godt kan være, at det sprogligt er udtrykt lidt knapt. Det har sådan set ikke været meningen på den måde at sige, at så kan man bare betale skat to steder. Tanken var at sige, hvilke teoretiske muligheder der er for at undgå det. Så er de listet op, dog med tilføjelsen: såfremt økonomien tillader det. Men hr. Vernersen har fuldstændig ret i, at almindelige mennesker normalt ikke har mulighed for at betale dobbelt skat.